

ledende Mænd indenfor Højrepartiet kunne staa i et saa kompromitterende Forhold til et Foretagende af denne Natur?" Det var det Foretagende, som den højtærede Justitsministers Blad — jeg citerer, saa er det vel tilladt — faa Dage efter betegnede som „det gemeneste og smudsigste Blad, der nogen Sinde har forsøgt paa at terrorisere en By.“ Og „Dannebrog“ tilføjer: „Og saa? Ja, hvad saa? Saa skete der alligevel intet, og Højre har fremdeles de Mænd, mod hvem Anklagerne rettedes, paa de mest fremskudte Pladser i Partiet. Hvad er nu Forklaringen herpaa? Forklaringen er, at Højre er sygt.“ Men nu ere Rollerne byttede om. Den Mand, som nu opretholder „Middagsposten“, er ikke en af Højres ledende Politikere, men han er Justitsminister i det nuværende Ministerium. I 1901 var Striden saa heftig, at „Dannebrog“s Redaktion anlagde ikke mindre end 8 Processer mod Johannes Hansen, og denne skrev: „Saa længe der er Blæk paa Pennen, skal „Forposten“ ikke undlade at trække Hyklerne frem ved deres snavsede Øren og præsentere dem i Dagslyset“. Dermed tænkte Johannes Hansen paa den højtærede Justitsminister og de Mænd, der staa i hans Brød ved „Dannebrog“. Men efter at Straffudsættelserne have fundet Sted, er Tonen bleven en ganske anden. Efter at Straffudsættelserne ere begyndte, skriver Johannes Hansen om den højtærede Justitsminister: „Justitsministeren er en Mand, der er inde i alt, saa at sige i alle mulige Københavnerspørgsmaal, han kender Byen, dens kendte Navne, dens Forretninger, Teater, Kunst, Presse, saa godt som han er inde i Politiets som Politikens Virke. Man forbavses i en Samtale med ham over, hvilke Bagateller i Byens daglige Liv han lægger Mærke til, og man beundrer den Overlegenhed og Objektivitet, han lægger for Dagen i sit Syn og Skøn“.

Her ser man Redaktør Johannes Hansen skildrende sig selv som en Mand, der jævnlig fører en aabenhjertig Samtale med den højtærede Justitsminister om Dagens Emner, og Johannes Hansen sidder beundrende lyttende ved den højtærede Justitsministers Fødder og indsuger den Visdom, som udgaar fra den højtærede Justitsministers Læber. Nu kan det jo godt være, Johannes Hansen overdriver det Fortrolighedsforhold, der efter denne Skildring skulde finde Sted imellem den højtærede Justitsminister og ham, hans Sandhedskærlighed er ikke paafaldende, saa det er meget muligt, men det, man ser heraf, er i

alle Tilfælde, at denne Mand, der, før han kom i den højtærede Justitsministers Magt, laa i den bitreste Fejde med den højtærede Justitsminister og det af ham udgivne Presseorgan, er nu den højtærede Justitsministers beundrende Lakaj. Det er det, som den højtærede Justitsminister har naaet ved de Straffudsættelser og de Benaadninger, han har givet denne Person. Det er jo heller ikke lidt. I Aaret 1903 konverterede den højtærede Justitsminister ved en Art Benaadning — for der er ikke nogen Hjemmel i Loven derfor — 4 Maaneders Fængsel til 4 × 5 Dages Vand og Brød og friede derved „Forposten“ eller „Middagsposten“ fra at gaa ind. I 1904 gentog den højtærede Justitsminister det samme, idet Bedrageridommen, som lød paa 2 Maaneders Fængsel paa sædvanlig Fangekost, blev konverteret til 3 × 5 Dages Vand og Brød, og endelig har den højtærede Justitsminister helt fritaget Johannes Hansen for at afsone de 4 Maaneders Fængsel, han blev idømt den 30. Maj 1905.

Naar man ser paa dette sidste Tilfælde og, efter den Oplysning, den højtærede Justitsminister afgav i Lørdags, faar at vide, at Sagen i Realiteten er afgjort, ganske vist paa en Maade, som er fuldkommen ulovlig og aldeles uhørt, derved, at Johannes Hansen har betalt 1,200 Kr. til en Privatmand, den fornærmede Appelroed, hvorfor er Manden da ikke bleven benaadet? Jeg vilde finde, at det havde været det rigtigste, at denne Mand var kommen til at afsone den ham idømte Straf enten i Fængselscelle eller, for saa vidt han ikke kunde udholde dette, paa Sygehus, efter at han havde haft nogen Udsættelse for at komme sig. Men dette maa jo være opgivet. Naar den højtærede Justitsminister lader Manden betale Appelroed 1,200 Kr., kan han ikke bagefter lade ham afsone de 4 Maaneders Fængsel. Men hvorfor i Alverden er Manden ikke bleven benaadet? Hvorfor er Sagen ikke afgjort med de 1,200 Kr.? Dertil kan ikke være anden Aarsag, end at den højtærede Justitsminister bestandig vil lade Manden leve i en vis Frygt for, at man kunde lade ham afsone Straffen og derved holde ham i fuldstændigt Afhængighedsforhold for at blive begejnet paa den overmaade ærbødige, ja lobhudlende Maade i det Blad, som Johannes Hansen redigerer.

Men det er den ene Side af Sagen. Allerede dette er et Misbrug af den administrative Myndighed, men dertil kommer et Forhold, som dog turde siges at